

od 8 metara, izvlačimo lijevom rukom sa kotača oko metar konca, ponovno povlačimo konac i ponavljamo ono što smo već gore opisali. Domet će ovaj puta biti veći za onoliko koliko smo lijevom rukom izvukli konac sa kotača, i tako sve dalje dok ne dosegneмо željenu udaljenost gdje mislimo da se skriva recimo pastrva koju želimo uhvatiti.

Iznijeli smo glavne poteze, koji su

osnovni za lov sa muhom, prema iskustvu starih ribara i našem vlastitom, pa preporučamo svakom početniku da se gore navedenih uputa točno pridržava. Sa malo vježbe lako će naučiti ovaj način ribolova. Vjerujemo da će ova mala uputa mnogima dobro doći i uvesti ih u taj za njih novi, neobično interesantni i ugodni pravi sportski ribolov.

N. NOVKOVIĆ

PORIBLJAVANJE U SREZU NIKŠIČKOM

Nasadni materijal, koji je proizveden u mrijestilištu Vidrovanu, upotrebljen je za poribljavanje rijeke Zete sa pritokama Sušicom, Rastovcem, Vidrovanom i Moštanicom.

Ovo je prvo poribljavanje koje je izvršeno poslije dužeg niza godina. Prije rata vršeno je poribljavanje rijeke Zete sa vrlo malom količinom mlađa i poslije toga nije vršeno nikakovo poribljavanje. Ukupan tok rijeka, gdje je izvršeno poribljavanje, iznosi 35 km i mjesta, na kojima je izvršeno poribljavanje, vrlo su pogodna za razvoj mlađa, jer imaju sve uslove koji su potrebni za njihov razvoj. Tiha i mirna voda sa dosta pli-

ćaka, obraslih raznim vodenim biljem, uslovit će da ovaj mlađ bude zaštićen i da se razvija pod normalnim uslovima. Kako u ovim rijekama nema drugih grabljivica osim potočne pastrmke, to će procenat gubitka biti neznatan.

Jedna novina, koja je značajna u vezi poribljavanja naših voda, jeste ta, što se prvi put u naše vode ubacila kalifornijska pastrmka. Bit će interesantno za pažanje njenog razvoja u našim vodama. Kako je rijeka Zeta ponornica, to postoje svi uslovi da se kalifornijska pastrmka udomaći u ovim vodama.

D. D.

POPIS SLATKOVODNIH RIBA JUGOSLAVIJE

U broju 1.—2. našeg lista za g. 1951. izišao je popis riba, pod gornjim naslovom, od Zdravka Talera. U popisu ima nekoliko štamparskih griješaka, koje treba ispraviti, da se u narodne ili naučne nazive riba ili u druge podatke, kojima će se čitaoci u ovom slučaju stalno koristiti, ne bi uvukle pogreške.

Na str. 18. desni stupac, peti i šesti redak odozdo, stoji prolaznih područja, a treba da bude prelaznih.

Na str. 19. lijevi stupac, dvadeseti redak odozdo, stoji na redove, a treba da bude na rodove.

Pod red. br. 1, 2 i 3, stoji Eudontomyzen, odnosno Petromyzen, a treba da bude; Eudontomyzon i Petromyzon.

Pod red. br. 7. stoji Levetzky, a treba da bude Lovetzky.

Pod red. br. 20. i 24. stoji salvolinus, a treba da bude salvelinus.

Pod red. br. 44. stoji Bolka, a treba da bude Belka.

Pod red. br. 53. stoji Lauciscus, a treba da bude Leuciscus.

Pod red. br. 69. dva puta se navodi karpatska krkuša. Prvi po redu ispušta se, a ostaje drugi po redu 69-ti redni broj.

Pod red. br. 72. stoji Dybovsky, a treba da bude Dybovski.

Pod red. br. 93. stoji eleongata, a treba da bude elongata.

I ma još i drugih, manje važnih štamparskih grješaka, gdje je na mjesto velikog, stavljeno malo slovo, odnosno gdje je jedno slovo ispušteno i slično, ali će to čitaoci sami odmah moći da isprave.

PODZEMNE RIBE U NAŠEM KRŠU

Sjeverno od Otočca, u Lici, označeno je na karti Konjsko jezero. Mnogo sam o njemu čuo boraveći na znamenitoj rijeci Gackoj. Jednom prilikom sam i pošao da vidim to jezero i upoznam njega i njegove ribe.

Idući cestom iz Otočca prema Senju došao sam u Kompolje i odavle treba svrnuti u lijevo da se dođe na Konjsko jezero. Uzeo sam jednog vodića da mi pokaže put. Ovaj me je odmah upozorio da u jezeru ne ćemo naći vode, jer je otekla u zemlju. I zaista, došavši na jezero, vidio sam same livade po kojima je pasla stoka, a nigdje, ni na najdubljim mjestima ni kapi vode. Moj vodić mi je pripovijedao o ribolovu na tom jezeru pa čak i o jednom nesretnom mladiću, koji se je kod kupanja utopio. Pokazao mi je mjesto gdje su kasnije pronašli mrtvog mladića. To mjesto je ležalo visoko na jednom obronku i bilo je u prvi mah nevjerovatno da je na toj suhoj livadi izvađen iz duboke vode utopljenik. Udolina u kojoj se nalazi Konjsko jezero nema nikakve površinske veze ni sa rijekom Gackom, ni sa bilo kojim vrelom, koje bi moglo da ga napuni vodom. Pa ipak s jeseni i s proljeća, a katkada i cijelu zimu, ovo je jezero puno vode, duboko i veliko.

Tom zgodom dakako nismo našli ni traga bilo kakvim ribama iako je svima okolnim žiteljima dobro poznato, da u jezeru imade pijora. Kada voda počne

da se pojavljuje u jezeru, ona dolazi ispod zemlje. Nema nikakvih šupljina i velikih otvora, poput nekih krških vrela ili ponora, koji gutaju vodu. Samo su mi pokazali na dva mjesta hrpu nabacanog kamena tučenca i rekli da kroz njega dolazi voda, koja napuni jezero. Istim putem dolaze iz podzemlja i pijori.

Rijetko kada, za vrijeme velikog povodnja, jedan rukav rijeke Gacke se toliko razlije, da preko livada okolnim putem iz Gacke pređu u Konjsko jezero i štuke. Te se onda hrane sa pijorima, utove se, a kada voda padne, nijedna ne može kroz onaj kamen tučenac da prođe pa ih okolni žitelji polove. Drugih nikakvih riba u tom jezeru nema. Pastrva iz Gacke onamo ne zalazi a i ne može doći, jer se ona ne upušta u putovanja preko poplavljenih livada i polja.

Pijore iz Konjskog jezera ne treba zamijeniti sa pijorima na rijeci Gackoj, gdje tim imenom nazivaju male štukice (ovogodišnjake). Naprotiv na rijeci Lici i drugim ličkim vodama zovu ove sitne ribe, koje dolaze iz podzemlja pijorima.

Čudne su to ribe. Ima ih više vrsta, koje sve spadaju u rod Paraphoxinus-a, porodicu Ciprinidae (Vidi popis riba; br. 36 do 43 u broj 1/2 ovog časopisa za g. 1951.). Isto tako i na sličan način, kao u Konjskom jezeru, žive oni samo na zapadnom Balkanu od Hrvatske, preko zapadne Bosne, Dalmacije, Hercegovine,